

2013 год

Кожны радок – у кірмашовы вянок // Праца. – 2013. – 24 жніўня. – С.3.

Артыкул прадстаўлены вершамі: У.Мазго «Вязе “Радзіміч” на радзіму»; Л.Лукашонак «Багатае мінулае»; І.Данік «Свята»; С.Худзьяеў «Зэльвы не мінай!»; С.Патаповіч «Над Зальвянкай ляглі туманы...»; А.Ханевіч «Гукае Ганненскі кірмаш».

Гаврицкий,С. С вековым размахом / Сергей Гаврицкий// Гродзенская праўда. – 2013. – 28 жніўня. – С.6.

Зельва в шестой раз проводила возрожденный «Анненский кирмаш». Праздничное действо попытались еще больше приблизить к историческому прототипу: кроме торговли, были устроены развлечения на любой вкус. Возвращение к традициям ощущалось везде: от вывесок в центре, где местный ресторан стал корчмой «Шляхецкая зала», до подворий районных сельхозпредприятий и сельсоветов.

Ремесленники из всей области тоже постарались воссоздать колорит настоящей ярмарки. Кто-то предлагал купить поделки в старинном стиле, кто-то устраивал мастер-класс.

Многолюдно было у палаток различных производителей и торговых предприятий. Для многих выезд на «Анненский кирмаш» – традиция. Оказалось, за выгодными покупками в Зельву на ярмарку едут из соседних районов не только Гродненской, но и Брестской области. Учитывая опыт прошлых лет, увеличили число рейсовых автобусов к соседям. Брички, настоящие кареты, да и просто красиво украшенные белорусские возы – еще одно украшение праздника.

В программе и конкурс лесорубов, и пленэр резчиков по дереву – скульптуры традиционно украсят райцентр, и спортивные соревнования, и показательные выступления, и концерт в режиме нон-стоп на главной сцене.

Предваряла ярмарку научная конференция, в ходе которой обсуждали не только исторические, но и экономические аспекты ярмарки. В ярмарочный день провели и районные «Дожинки», чествовали хлеборобов. Лучшим по итогам уборочной кампании стал филиал «Князево» ОАО «Агрокомбинат «Скидельский». А во второй день гулянья продолжались до самой ночи. Закончилась ярмарка огненным шоу на главной площади Зельвы.

Макоўскі, В. Каб свята ўдалося, працавалі талакой / Віктар Макоўскі // Праца. – 2013. – 28 жніўня. – С.6.

Ганненскі кірмаш – знакавая падзея для ўсіх жыхароў Зэльвеншчыны, таму не дзіўна, што ўсе рыхтаваліся да яго ахвотна, арганізавана, праяўляючы свае фантазію і талент.

Загадзя былі вызначаны пляцоўкі, дзе, згодна з праграмай, павінны былі адбывацца асноўныя дзеі свята, а таксама адказныя за іх афармленне. Аднымі з першых да афармлення гандлёвых радоў прыступілі работнікі Зэльвенскага філіяла Гродзенскага аблспажыўтаварыства. Пакуль вакол цэнтральнага сквера ўстанаўлівалі і ўпрыгожвалі міні-магазіны, кандытары, пекары і работнікі каўбаснага цэха чаравалі над святочнымі прысмакамі і вырабамі. У кірмашовым гандлі было шмат новай прадукцыі, якая задаволіла пакупнікоў не толькі смакавымі якасцямі, але і мела прыгожы выгляд, сваю адметнасць.

Дружна прыняліся за абуладкаванне падворкаў калектывы сельсаветаў і сельгаспрадпрыемстваў. Да справы многія падышлі з фантазіяй. Для афармлення выкарыстоўваліся вышыванкі, прылады працы і быту, а таксама вырашчаная ўласнымі рукамі садавіна і гародніна, прыродныя і штучныя матэрыялы.

Загадзя паклапаціліся пра свае аб'екты да кірмашу і бытавікі. Рабочыя вывешвалі на будынках шыльды з надпісамі, ўстанаўлівалі гандлёвую альтанку.

Цікавыя кампазіцыі з саломы з'явіліся ў розных месцах Зэльвы дзякуючы ўмельцам з устаноў адукацыі раёна.

У падрыхтоўцы да кірмашу былі задзейнічаны і супрацоўнікі раённых аддзелаў унутраных спраў і па надзвычайных сітуацыях. Для іх галоўнай задачай было забяспечыць надзейны парадак і бяспеку на ўсіх святочных аб'ектах.

Крэчка, К. Ганненскі кірмаш – шлях да ўстойлівага развіцця / Клаўдзія Крэчка. – Праца. – 2013. – 4 верасня. С.1, 5.

На Ганненскім кірмашы ў Зэльве пабывала шмат ганаровых гасцей. Яны з вялікім задавальненнем згадзіліся падзяліцца сваімі ўражаннямі аб прайшоўшым свяце.

Ала Сопікава, дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь: – На мой погляд, Ганненскі кірмаш у Зэльве – гэта падзея! Гэта экскурс у мінулае і гонар за сучасную Зэльвеншчыну і людзей, якія тут жывуць і працуюць.

Уражвае тое, што арганізатары захавалі старажытныя традыцыі правядзення кірмашу (гандаль, музыкі, спаборніцтвы і г.д.) і арганічна далучылі да іх сучасныя матывы (навукова-практычная канферэнцыя,

цырымонія ўшаноўвання перадавікоў жніва, дзіцячыя пляцоўкі, дыскатэка для моладзі, нават пена-лазарнае шоу...)

Свята не толькі адраділася, але і пашыраецца з кожным годам, набывае новы маштаб. У дні кірмашу ў Зэльву збіраюцца людзі з розных куточкаў Беларусі. Кожны, хто пабываў тут хоць раз, захоча абавязкова прыехаць зноў і сказаць “Вялікі дзякуй!”.

Алена Клімовіч, начальнік упраўлення мастацтва, культурна-асветніцкіх устаноў, народнай творчасці і навучальных устаноў Галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі Гродзенскага аблвыканкама:

Свята “Ганненскі кірмаш” – яскравае сведчанне таго, што зэльвенцы сэрцам любяць свой прыгожы край, шануюць традыцыі сваіх продкаў і стараюцца перадаць іх у спадчыну нашчадкам.

Варта адзначыць высокі прафесіяналізм арганізатараў свята: у праграме ўдала спалучаліся цікавыя гістарычныя моманты і сучасныя матывы. Шмат творчасці, энергіі, добрага густу ўкладзена ў афармленне кожнай кірмашовай пляцоўкі. Уразлілі непадобныя адзін на другі падворкі, гасціннасць іх гаспадароў.

Свята атрымалася даволі масавым. Гэта гаворыць аб шырокай, загадзя прадуманай рэкламнай кампаніі.

Безумоўна, свята “Ганненскі кірмаш” – гэта вынік калектыўнай творчай працы мясцовай улады і кожнага зэльвенца. Менавіта дзякуючы сумесным намаганням фестываль становіцца турыстычным брэндам Зэльвеншчыны.

Алег Сівагракаў, кандыдат эканамічных навук, дацэнт, эксперт міжнародных праектаў і праграм (г.Мінск):

Кожны раз, калі едзеш на Ганненскі кірмаш у Зэльву, не ведаеш, чым прыемна здзівіць арганізатары, якія цікавыя сюрпрызы ўбачыш. І ў гэтым годзе чаканні не падманулі. Было арганізавана аж 13 тэматычных пляцовак. На іх актыўна гандлявалі, спявалі, праводзілі конкурсы, працавалі рамеснікі...

Ганненскі кірмаш, на мой погляд, уваходзіць у першую пяцёрку падобных падзей на Беларусі. Прычым, трэба ўлічваць, што праводзіцца ён у невялікім мястэчку, а не ў сталіцы, ці абласным цэнтры.

Для мяне відавочная арыентацыя фэста на прынцыпы ўстойлівага развіцця, калі арганізатары рупяцца і пра добрае свята, і пра магчымасць дадатковых заробкаў, і пра тое, каб не было шкоды прыродзе. Тут знаходзяць забаву для сябе і малыя, і старыя. Тут працягваюцца традыцыі і рэкламуюцца інавацыі. Гэта і ёсць шлях да ўстойлівага развіцця.

Напярэдадні кірмашу ў Зэльве адбыўся навукова-практычны семінар

“Кірмаш: мінулае, сучаснае і будучае”, на якім два дактары навук і пяць кандыдытаў з Гродна і Мінска, краязнаўцы, работнікі райвыканкама, бібліятэкі, школ, абмяркоўвалі гісторыю і перспектывы Ганненскага кірмашу, разам з ім – усяго новага кірмашовага руху на Беларусі. Удзельнікі семінара аднагалосна падтрымалі ідэю аб правядзенні ў Зэльве канферэнцыі па праблемах развіцця “падзея-турызму”. Нам хацелася б, каб удзел у такой канферэнцыі прынялі не толькі навукоўцы, але і прафесіяналы рознага кшталту – журналісты і пісьменнікі, прадпрыемальнікі і мастакі, эканамісты і юрысты, біёлагі і гісторыкі. Такі міжгаліновы падыход дае найлепшы вынік.

Миклашевич, И. Анненская ярмарка: исторический бренд и финансовый ресурс / Ирина Миклашевич // Праца. – 2013. – 4 верасня. – С.4-5. Двухдневная Анненская ярмарка-2013 стала хорошим поводом не только развлечься и прикупить обновки с сувенирами, но и продуктивно поработать. В ее рамках исполнительным комитетом и Гродненским филиалом Координационного бюро Программы поддержки Беларуси федеральным правительством Германии была организована научно-практическая конференция по проблемам современных событийных мероприятий, их исторических и идейных корней (на примере нашей ярмарки), вёлся поиск путей повышения их эффективности.

Ярмарки в Зельве: как это было?

Пролить свет на неизвестные многим факты проведения зельвенских ярмарок прошлых веков – такова была цель первой части семинара. Историки поделились собранными ими уникальными сведениями об истории возникновения и развития ярмарок на Гродненщине, рассказали об опыте событийных мероприятий в Польше, а также затронули тему хозяйственно-экономических функций местечка Зельва в конце XVIII века и многое-многое другое.

Представитель института парламентаризма и предпринимательства из г. Минска, кандидат исторических наук Андрей Киштымков в начале отметил, что ярмарки в течение нескольких столетий являлись сердцем белорусской торговли и предпринимательства. Ярмарка товаров была смотром всех экономических сил и достижений, технических новинок. Здесь рождалась деловая инициатива, заключались экономические союзы, создавались новые капиталы. Издавна ярмарки были самым чутким барометром экономической жизни и ее надежным регулятором. Именно здесь формировался баланс между спросом и предложением, производством и потреблением, складывались элементы национального рынка, без которого невозможно формирование нации.

О зельвенцах раньше говорили, что они живут один месяц в году, все остальное время существуют. Это потому, что на месяц здесь «поселялась»

Анненская ярмарка – узнали мы из доклада волковысского краеведа Николая Быховцева.

История этой ярмарки берет начало в 1501 году, когда привилегию от короля Александра Ягеллончика на ее проведение получила Анна Улинич – вдова бывшего хозяина Зельвы Михаила Начовича.

Сколько лет после этой даты продолжалась ярмарка и с каким размахом, неизвестно, ведь про это не сохранилось каких-либо документов. Позже Зельва переходит к знаменитому роду Сапегов, а в 1720 г. тогдашний владелец местечка Зельва Антоний Казимир Сапега получил от короля очередную привилегию на проведение в городке ежегодных ярмарок. После его смерти Зельва перешла к его родичу Александру Сапеге, при котором начался расцвет ярмарки.

Для Гродненской губернии зельвенская ярмарка имела наибольшее значение.

Составить представление о её популярности можно перечислением приезжающих на неё купцов. Так, в 1786 г. ярмарку посетили торговцы из Гродненской, Минской, Виленской, Московской, Казанской губернии, Галиции, городов Варшавы и Данцига. Как видим, в ярмарке были заинтересованы купцы даже из европейских стран, с которых брались различные денежные сборы за въезд и выезд с товарами из местечка, за мелочную торговлю, содержания откупа прописанных заведений.

Доход, получаемый от ярмарок Сапегами, в большей части шёл в пользу римско-католического духовенства: щучинским пиарам, новогрудским бонифраторам, деречинским доминиканам, ружанским базилианам, берёзским картузам и др. Особый доход владельцам и посёлку во время ярмарки приносили питейные заведения. Так в Зельве работали кофейня, гостиница, три ресторана, трактир-столовая, четыре чайных ресторана, кафе, столовые, корчмы, пивоварни, бары и буфеты.

Что же можно было купить тогда на ярмарке? Об этом подробно рассказала аспирантка Гродненского государственного университета имени Я.Купалы Анна Войтещик. Оказывается, в изобилии были сукно на любой кошелек и вкус, платки производства фабрик из Слонима, Волковыска, а также из Белостокской области. Продавались разные виды бумажных тканей: нанка, картуна, миткаль, ситец; льняные и пеньковые изделия, шелка, дамские шляпы и чепчики, галантерейные вещи, фарфоровая и фаянсовая посуда, хрусталь и зеркала, бумага разного сорта, пушные товары, иностранные краски, мыло. Из продовольствия: рыба, сахар, кофе, чай, швейцарский сыр, различные напитки и даже экзотические фрукты. Владельцами магазинов и мелких лавок были преимущественно евреи, которые в источниках встречаются под названием уличные торговцы. Они на торгах и ярмарках скупали разную мелочь, а потом перепродавали свой товар в сёлах и в городах. Но чтобы заниматься торговой деятельностью, уже тогда должна была быть лицензия.

Главный предмет торговли составляли лошади, привозимые из разных мест в числе нескольких тысяч. Между тем табун самого владельца Зельвы канцлера ВКЛ Александра Сапеги, состоявший из жеребцов английской, турецкой, датской и неаполитанской пород, числом более тысячи, занимал первое место как по своему достоинству, так и по численности. Продавцам расхваливать свой товар криком запрещалось, а покупателям нельзя было трогать его руками (особенно это касалось мяса, печени, конфет, масла, сыра, молока). За началом ярмарки и его организацией следили полицейские или торговые инспекторы, которые имели на левой руке белую повязку с надписью «Nadzyr targowu». За нарушение правил торговли предусматривался штраф до 50 злотых, а в результате его неуплаты арест до 8 дней.

На ярмарке не только торговали – здесь проводились различные культурные мероприятия. Чтобы полюбоваться различными зрелищами, а также самим принять участие в увеселительных мероприятиях, на ярмарку приезжала масса мелкой шляхты. С тех времен сохранились следующие названия: «Лисья норка» - погребок, которому была предоставлена монополия по продаже вин и других заграничных напитков. «Серебряный» - зал в кафегаузе для игры в карты, где на столах громоздились кучи разыгрываемых серебряных монет, «Собачья горка» - зал в 49 квадратных сажень для вечерних и ночных увеселений на втором этаже деревянного дома. На этой Горке после наступления сумерек царило равенство и помещики веселились вместе со своими слугами. Здесь они проводили время в дамском обществе, состоящем большей частью из евреек. С 15 августа число помещиков постепенно уменьшается. Ярмарку еще посещают приказчики, экономеры, поселяне и евреи. Ослабевающий с каждым днём торг держится до 23 августа, в это время купцы начинали разъезжаться. К 25 числу ярмарка вовсе потухала и Зельва погружалась в своё обычное безмолвие. Пока не Лейпциг, но к этому стремимся...

Если раньше ключевой целью празднования Анненской ярмарки было возрождение ее культурных и исторических традиций, то в последние годы акцент делается на экономический аспект, то есть на получение максимума прибыли для района.

Одна из составляющих финансового укрепления нашего района и кроется как раз-таки в ежегодном проведении Анненской ярмарки. При продуманном чётком подходе и грамотной организации этот ресурс может приносить немалые деньги.

Чтобы человек приехал и оставил на празднике деньги, нужно чем-то его привлечь. Белорусские и зарубежные артисты, ансамбли, музыкальные группы, всевозможные шоу, рыцарский турнир, различные конкурсы, мастер-классы, аттракционы и многое другое предлагает Анненская ярмарка.

Пошив мастерицами предприятия бытового обслуживания одежды в стиле тогдашней эпохи неожиданно для всех принес свои дивиденды. Женские и мужские платья и рубахи из мешковины в прошлом году разошлись на «ура», хоть и стоили дороговато.

Немалые доходы от торговли получает и Зельвенский филиал облпотребобщества. Праздничная выручка приравнивается к выручке за несколько дней.

Свои щедрые бонусы приносит и пено-лазерное шоу с участием приглашенных ди-джеев.

Что особенно важно, если в 2010 плата за торговое место не бралась, в 2012 году – частично, то в этом году каждый торговец заплатил за то, чтобы продавать свою продукцию. Так называемый сбор символичен, но значителен для районной казны, если подбить общую сумму выплат.

«Раскрутить» Анненскую ярмарку
Вторая часть семинара вышла дискуссионной. Ознакомившись с программой Анненской ярмарки-2013, участники обменялись компетентными мнениями по поводу того, как бренд «Анненская ярмарка» сделать более привлекательным и собрать на праздник максимум туристов.

Доктор исторических наук, профессор кафедры туризма и рекреации Белостокской технической академии и кафедры истории ГрГУ имени Я.Купалы Светлана Сильверстова уверена, что при подготовке Анненской ярмарки, во-первых, нужно учитывать прежде всего пристрастия людей. Иными словами необходим постоянный мониторинг общественного мнения.

Во-вторых нужна хорошая рекламная компания. Для этого подключить телевидение, Интернет, периодическую печать.

Историк считает, что своеобразной «фишкой» Анненской ярмарки можно сделать «бульбяную» тему, тем более, что в стране ничего подобного пока нет. Обыгрывать ее можно по-разному. Например, презентовать орудия труда для обработки картофеля, всевозможные блюда из картошки, в том числе и чипсы. Ну и было бы совсем здорово привлечь торговую марку «Бульбашь», которая в Беларуси очень раскручена, к спонсорству. А вот эксперт конференции член Правления Общественного объединения «Клуб предпринимателей» из Гродно Франц Мамуль считает, что необходимо использовать потенциал Зельвенского водохранилища, одного из красивейших мест не только в Гродненском регионе, но и во всей Беларуси. Это может быть и база отдыха для обеспеченных людей, и рок-фестивали в стиле бард-рыбалки, и плавание на судах. Кроме того, Франц Мамуль посоветовал наладить продажу туров на Анненскую ярмарку. То есть организовать маршрутные рейсы, предоставить людям жильё, питание.

Создать музей Анненской ярмарки предложила доктор исторических наук, заведующая кафедрой истории Беларуси ГрГУ имени Я.Купалы Светлана Морозова. Тем более, что экспонатов туда наберется с лихвой. На имидж ярмарки также может и должна работать сувенирная продукция, но только та, которую хочется купить.

Прозвучавшие из уст специалистов предложения имеют право на существование. Вопрос в другом: возможно ли их реализовать на Зельвенщине, кто возьмется за такое серьёзное дело и что в конечном счете из этого выйдет.

Миклашевич, И. Цыганские романсы, сербские пляски, белорусский фолк-рок... / Ирина Миклашевич // Праца. – 2013. – 11 верасня. – С.3.

На протяжении двух дней Анненской ярмарки не смолкала музыка на зельвенских улицах. Меломаны ликовали – мелодии звучали разные, от лирического романса до зажигательного рок-н-ролла. В поселок с концертными программами посъезжались не только белорусские, но и зарубежные эстрадные коллективы.

Цыганская романтика от «АлЛюр».

Танцевально-песенное представление цыганского шоу «АлЛюр» на Анненской ярмарке собрало огромную публику.

Для зельвенцев и гостей поселка артисты устроили настоящее шоу. Пестрые наряды, мелодии, динамическое исполнение и бешеная энергетика – все это каждый смог увидеть и прочувствовать на себе.

Шоу «АлЛюр» было создано в 2003 году в Минске. В основе названия – инициалы основателя и ныне художественного руководителя Людмилы Радионовой. С 2006 года ансамбль работает в Молодежном театре эстрады под началом народного артиста Беларуси В.Раинчика.

За 10 лет ансамбль успел сняться на пяти национальных каналах, поучаствовать в съемках множества проектов и вечеров, дать сотни концертов и объехать с гастрольями десятки стран.

Интересно, но среди артистов коллектива только один настоящий цыган – Адам Малиновский. В «АлЛюре» работают профессиональные вокалисты, танцоры и музыканты вне зависимости от национальности. Но все пытаются быть похожими на цыган, учат их песни и традиции.

Пожаловали шляхтичи.

На Анненскую ярмарку был приглашен и народный фольклорный ансамбль «Тутэйшая шляхта».

На зельвенской сцене артисты исполняли когда-то популярную в окружении белорусской шляхты музыку, танцевали вальс, мазурку, полонез, катильон, и французскую кадрили. Всё это помогало зрителям перенестись в легендарную эпоху XVI- XVIII веков.

«Тутэйшая шляхта» - фольклорный ансамбль под руководством Леона Махнача, созданный в 1992 году в главном вузе страны. Его участники – педагоги и студенты БГУ. В июне 2000 года ансамблю присвоено почетное звание народного. Сегодня репертуар коллектива насчитывает более 50 произведений в стилях фолк и фолк-рок.

Славянский выход.

В колорит Анненской ярмарки удачно вписался сербский фольклорный ансамбль «Вудвор» из Германии. 26 молодых самодеятельных артистов из представителей реликтового славянского народа – лужицких сербов – в Беларусь приехали впервые.

Заграничные артисты танцевали в основном типичные сербские танцы, разыгрывая на сцене целые немые спектакли.

Приезд лужицких артистов в Зельву не ограничился одним концертом. Зазывные песни и пляски они устроили и на следующий ярмарочный день.

А что самое интересное – для местных жителей под открытым небом они дали мастер-класс по региональному танцу.

Лужицкие сербы, культуру которых и представляет «Вудвор», признаны национальным меньшинством. Их насчитывается всего около 60 тысяч. Творчество молодежного ансамбля не просто самобытно – оно красноречиво идейное. Дело в том, что долгое время самосознание лужицких сербов подавлялось немецкой нацией. Сегодня же у них есть свой собственный сине-красно-белый флаг, гимн, своя культура и язык.

«Вудвор» стоит на вахте сохранения и пропаганды культурного наследия и богатых традиций своего исторического народа.

Красота мужского многоголосья.

Мировые хиты и собственные авторские композиции в обрамлении красивого мужского многоголосья представила на Анненской ярмарке артгруппа «Беларусы» – один из самых востребованных мужских вокальных коллективов среди ценителей качественной элитарной музыки.

Год рождения арт-группы «Беларусы» – 2005-й. Именно тогда дирижер

Концертного хора Федерации профсоюзов Беларуси В.Шмат отобрал из состава своего профессионального мужского хора 12 человек для нового эстрадного проекта.

Арт-группа принимала участие в популярных мероприятиях страны: «Славянский базар в Витебске», «Дожинки», концертах «За Беларусь» и др. Балет привез шоу.

Приятно отдыхать на Анненской ярмарке было в компании одного из лучших профессиональных коллективов Беларуси – шоу-балета «Феерия» из Минска. Профессиональные артисты, дизайнерские костюмы и необычные постановки – лишь часть того, чем порадовали столичные танцоры.

Шикарные номера в различных стилях – латино-американские танцы, рок-н-ролл, бальные танцы – от зельвенцев получили только лестные отзывы. Шоу-балет «Феерия» возник в 2004 году. С тех пор коллектив участвовал в «Славянском базаре» в Витебске, «Дожинках», фестивалях гитарной музыки в Мирском замке. Является серебряным призером чемпионата Беларуси по восточным танцам 2007 года, обладателем золотой медали «Всемирной танцевальной олимпиады» в Москве и др. Принимал участие в популярных телевизионных проектах – «Телевершина», «Серебряный граммофон», «Песня года». На сегодняшний день коллектив работает с отечественными и зарубежными артистами.

Шумовіч, А. Масцітая дзевятка / Алеся Шумовіч // Праца. – 2013. – 18 верасня. – С.4.

Сапраўднае коннае шоу адбылося на гістарычнай пляцоўцы падчас Ганненскага кірмашу. Прадстаўнікі розных населеных пунктаў раёна сабраліся на стадыёне “Колас”, каб прыняць удзел у конкурсе на лепшую павозку.

Судзіям (а гэта былі галоўны заатэхнік-селекцыянер цэнтра селекцыі і генетыкі Галіна Марцута, намеснік галоўнага ветэрынарнага ўрача райветстанцыі Сяргей Туроўнік і дырэктар раённага метадычнага цэнтра народнай творчасці Святлана Якута) было з чаго выбіраць. Пад бурныя апладысменты глядачоў на стадыён першай выехала вытанчаная беласнежная карэта, уладальнік якой у мінулым годзе стаў нумарам адзін на конным парадзе. Сёлета гаспадар ФГ “Верас” Міхаіл Макей таксама прыехаў за перамогай.

Не горш падрыхтаваўся да конкурсу і наступны ўдзельнік – Эдуард Сэй з аграгарадка Каралін. Яго павозка выглядала надзвычай прыгожа. Арыгінальна аздобленая, яна мела ўсе шанцы апынуцца сярод пераможцаў. Настроены на перамогу быў і Сяргей Ракевіч з Дзярэчына. Яго брычка, якая дарэчы, неаднаразова ўдзельнічала ў папярэдніх кірмашах, выклікала захапленне не толькі ў публікі, але і ў журы.

Затым на суд глядачоў сваю павозку прадставіў Станіслаў Жамойцін з

Самаравіч. Гаспадар вельмі спяшаўся, каб паспець на кірмаш і ёй пахваліцца.

Свайго зорнага часу чакаў і Антон Вярстак, які ўпершыню завітаў на святочны конкурс. Дэбютаваў гаспадар удала – павозка ўсім прыйшлася даспадобы.

Следам на пляцоўцы з'явілася павозка Вітольда Пацалуйкі з Міжэрыч. Не адзін вечар правёў уладальнік не толькі ладнага каня, але і воза ў падрыхтоўцы да конкурсу і яго намаганні не засталіся без увагі. Мікалай Каспяровіч сваёй павозкай таксама можа ганарыцца – яна выглядала надзвычай гарманічна.

Адна за адной павозкі ланцужком праехалі тры кругі па стадыёне, каб журы і глядачы маглі дакладней разгледзець прэтэндэнтаў на перамогу, падзівіцца майстэрству і вынаходніцтву гаспадароў.

Некаторыя ўдзельнікі вырашылі браць галоўны прыз колькасцю. Так, на кірмаш на адной павозцы прыехалі два сябры – Мікалай Войтка з аграгарадка Каралін і Аляксандр Валкавіцкі з аграгарадка Кашалі. Па знешнім убранні і каня, і павозкі было відаць, што мужчыны – майстры на ўсе рукі.

Пад гучныя апладысменты былі падведзены вынікі конкурсу: трэцяе месца атрымаў Сяргей Ракевіч, другое – сябры Мікалай Войтка і Аляксандр Валкавіцкі. Першае месца зноў дасталося фермерскай гаспадарцы “Верас”.

Затым павозкі і карэты накіраваліся на вуліцы пасёлка, каб пакатаць дзяцей і дарослых.

Кавалевіч, Т. Самабытнасць і мясцовы каларыт / Тэрэза Кавалевіч // Праца. – 2013. – 21 верасня. – С.4.

Ад душы пагуляць – з каравая пачынаць
Што можа быць смачней за хлеб, спечаны сваімі рукамі? Пацвердзіць ці абвергнуць гэта можа толькі той, хто хоць раз паспрабаваў сапраўдны румяны хлебны каравай.

Візітнай карткай кірмашу-2013 стала конкурсная выстава-продаж караваяў. На адной з вуліц рамеснай пляцоўкі размясціліся сталы з караваямі самай рознай формы і памераў. Мясцовыя гаспадыні ў пятніцу з ранку да вечара стаялі ля печы, каб здзівіць народ. Зэльвенскія майстрыхі выпякаюць асабліва пышныя караваі, якія славяцца за межамі раёна. Брацца за выпечку каравая трэба толькі з добрым настроем, тады ён абавязкова атрымаецца, агучыла сакрэт свайго майстэрства Алена Суша з Чырвонага Сяла. Дарэчы, рукатворны цуд атрымаў высокую ацэнку журы і быў прызнаны самым арыгінальным.

Фантазіі каравайніц Марыі Данік, Алены Шалястовіч, Марыі Кароза, Алы

Ададуравай і іншых пазайдрасціў бы нават самы таленавіты мастак. Гіганцкіх памераў пірагі, трохярусныя піраміды, эксклюзіўныя плеценыя кашы з грыбамі здзіўлялі і формамі і аздабленнем. Элементы аздаблення – вылепленыя з цеста фігуркі людзей і жывёл, кветкі, каласкі, лісточкі – не проста кулінарныя хітрыкі, а асаблівы від дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва. Стварыць такую прыгажосць можа толькі майстар вышэйшай пробы.

“Каравай – гэта вясельны атрыбут і павінен быць вельмі прыгожым” – падзялілася сваім пазнаннем каравайніца Валянціна Фралова з Падбалоцця. Не дзіўна, што ў конкурсе жанчыне было прысуджана 2 месца. Пачаставаўшыся караваем уладальніцы 3 месца Вольгі Кулажынай, пацікавіліся інгрыдыентамі. “Ніякіх эмульгатораў і кансервантаў, – запэўніла жанчына. – Усе прадукты толькі натуральныя. Таму нашы караваі смачныя і пышныя”.

Творчасць не ведае межаў.

На кірмашы рамёстваў рамеснікі і майстры не толькі дэманстравалі, але і гандлявалі сваімі работамі. Была прадстаўлена ўся палітра народных рамёстваў і промыслаў. Вырабы з дрэва і лазы, вязаныя лялькі і традыцыйныя лялькі-мотанкі, рэчы з гліны і шкла, кампазіцыі з бісеру – усё гэтае і многае іншае можна было не толькі разгледзець, але і набыць у якасці сувеніра. А то і проста атрымаць у падарунак ад аўтара ў знак прыемнага знаёмства.

Традыцыйна на кірмашы было шмат біжутэрыі. Побач бойка ішоў гандаль сувенірамі са шкла, плеценымі з лазы карзінамі. Аматы арыгінальнай касметыкі маглі набыць мыла ручной работы. Прычым рознага колеру і формы.

Яшчэ адной адметнасцю сёлетняга Кірмашу рамёстваў стала прысутнасць на ім мастакоў-партрэтыстаў.

Разнастайныя кухонныя прылады з дрэва прывезлі майстры са Слоніма. Бераставіцкія рамеснікі прадстаўлялі вырабы з саломкі, бісерапляценне, пано з гліны. Прыгожыя карціны, напісаныя маслам можна было набыць зноў жа ў слонімскіх майстроў. Шыкоўныя букеты з тканіны і паперы ад ваўкавыскіх дызайнераў зацікавілі як зэльвенцаў, так і гасцей. Самай прадстаўнічай была дэлегацыя аб’яднання рамеснікаў “Гарадзенскі каларыт”. Прыехалі майстры па лазапляценні, мастацкай апрацоўцы скуры, разьбяры, вышывальшчыцы. Цудоўныя дамскія сумачкі, вокладкі для дакументаў, футляры для акулераў, кашалькі... Вельмі прыгожыя вырабы з дрэва, лазы, вышыўка – гэта няпоўны пералік таго, што прывезлі ўмельцы аматарскага аб’яднання.

Прыехалі на кірмаш і майстры са Шчучынскага і Роскага Дамоў рамёстваў, рамеснікі з Брэсцкай вобласці, Мінска, Гомеля, Бабруйска. Заставалася толькі здзіўляцца творчай выдумцы людзей з залатымі рукамі.

Чаго тут толькі не было.

Нямала ў нас і сваіх майстроў.

Так, нічым не саступаюць нашым славутым каравайніцам і вышывальшчыцы. Гэты старажытны від рамяства на кірмашы быў прадстаўлены найбольш рознабакова. Чаго тут толькі не было! Заварожваў карагод ручнікоў майстрыхі Веры Жылко з в. Снежная. Большасць яе работ упрыгожана беларускім нацыянальным арнамантам. Толькі словы захаплення можна было пачуць каля выставы, арганізаванай жыхаркай г.п. Зэльва Ліліяй Шлык. Па словах майстрыхі, некаторыя рэчы зроблены да тых, ці іншых свят. Таму і нанесены на іх узоры маюць адпаведную тэматыку, напрыклад, навагоднюю, калядную, велікодную і інш. Прыдумвае іх майстрыха сама. Гэта прыносіць ёй асаблівае задавальненне.

Вырабы з саломкі Ліліі Амельянчык – сапраўдныя творы мастацтва, ад якіх цяжка адарваць погляд. Аб'ёмныя кветкі, саламяныя кампазіцыі, пано – знайшлося шмат жадаючых набыць работы народнай умеліцы. Дарэчы, у ролі рамесніка на кірмашы мог пабыць кожны. На працягу дня на пляцоўцы праходзілі майстар-класы.

Дзеці з задавальненнем выкарысталі магчымасць сесці за кросны ткацкага станка, на якім пад кіраўніцтвам дырэктара Дома рамёстваў працавалі народныя ўмеліцы Вольга Сакалоўская, Антаніна Пянцян і Зінаіда Максімік.

Майстар-клас разьбы па дрэве праводзіў Міхаіл Грынцэвіч. Дапамагалі яму Валерый Фіцінскі, Аляксандр Карповіч.

Народныя ўмельцы Марыя і Сяргей Худзевы далі цікавы майстар-клас па ганчарнай справе. Многія пасля кансультацыі з імі ішлі дамоў не з пустымі рукамі. Таксама знайшлося шмат аматараў уласнаручна папрацаваць за ганчарным колам.

Дарослыя і дзеці з задавальненнем удзельнічалі ў майстар-класах, разглядалі, куплялі на памяць сувеніры, фатаграфаваліся. Кірмаш рамёстваў падарыў прыемныя ўражанні ўсім, хто зазірнуў на яго.

Миклашевич, И. Зельва окунулась в средневековье / Ирина Миклашевич // Праца. – 2013. – 25 верасня. – С.3.

Во второй день Анненской ярмарки стадион «Колос» стал ареной реалистического рыцарского шоу от экстрим-театра «Берсерк» со столицы. Зельвенцы и гости поселка совершили феерическое путешествие в легендарную эпоху Средневековья, о которой написано немало книг и снято не меньше фильмов.

Доблестные воины в сверкающих доспехах на специально обученных лошадях – профессиональные актеры-каскадеры – продемонстрировали своё ратное мастерство и искусство владения клинком на рыцарском

турнире. Отточенные боевые сцены происходили с применением различных видов оружия и техники боя, были видны с разных ракурсов и несомненно, требовали идеальной проработки и согласованности действий всех актеров. Помимо рыцарского шоу артисты экстрим-театра привезли арбалетный и лучный тир.

Экстрим-театр «Берсерк» создан в 2002 году. С тех пор актеры театра приняли участие в нескольких тысячах выступлений, сделав себе громкое имя. «Берсерк», который объединяет вокруг себя профессиональных каскадеров, актеров, артистов фаер-шоу, спортсменов, фехтовальщиков, сценаристов и креативщиков – уникальный трюковой театр, которому в Беларуси пока нет аналогов.

Творчество экстрим-театра под руководством Александра Рака – это сплав цирковых и каскадерских трюков, детальной реконструкции костюмов, оружия и техники боя соответствующих эпох, огневого и пиротехнического шоу, акробатики, боевых искусств и актёрского мастерства.

Маковский, В. Силовой экстрим – для настоящих мужчин / Виктор Маковский /// Праца. – 2013. – 25 верасня. – С.3.

В рамках Анненской ярмарки впервые в Зельве прошли соревнования по силовому экстриму. Мероприятие получилось довольно зрелищным и интересным.

– Силовой экстрим – достаточно молодой вид спорта. Он воспринимается больше как яркое шоу, т.н. богатырские игры. Поэтому в силовой экстрим приходят борцы, штангисты, гимнасты – то есть уже физически подготовленные люди. Лишь единицы – самородки. Есть такие силачи и у нас на Зельвенщине, что и послужило поводом для проведения силовых состязаний. Участи в них приняли десять спортсменов. Все они увлекаются тяжёлой атлетикой и у каждого есть свои личные достижения в поднятии гири и штанги.

Спортсменам необходимо было проявить себя в пяти упражнениях: «Жим силача»; «Прогулка фермера» – перед спортсменами стояла задача как можно дольше пронести гантели весом по 45 кг каждая; переворачивание покрышки весом более 100 кг; переноска камня весом 70 кг; жим штанги весом 90 кг лёжа. В итоге лучшим богатырем Зельвенщины признан Сергей Анищук. Второе место занял Андрей Ламеко и третье – Виталий Петкевич. После соревнований по силовому экстриму перед присутствующими выступил гость из Минска мастер спорта международного класса и многократный рекордсмен мира по гиревому спорту Вячеслав Хоронко. – Радуюсь, когда узнаю, что после моих выступлений кто-то взялся за гири, а кто-то просто решил делать зарядку, – отметил в перерыве между трюками Вячеслав Хоронко. – Свои рекорды я устанавливаю не только для пропаганды гиревого спорта, но и физкультуры, здорового образа жизни, а еще пытаюсь на собственном примере испытать возможности человеческого организма.

Неудивительно, что Вячеславу Хоронко была предоставлена почетная миссия – награждение победителей соревнования по силовому экстриму.

Матюк, Н. Дизайнерский подход / Наталия Матюк // Праца. – 2013. – 28 верасня. – С. 3.

Конкурс на лучшее оформление балкона в стиле XVIII, проходивший в рамках Анненской ярмарки, вызвал неподдельный интерес у жителей райцентра.

Атмосферу эпохи, когда только-только зарождалось празднование ярмарки, передала Валентина Масюк. Свой творческий взгляд она отобразила в народном стиле. Основой декора послужили тканые льняные занавески. К месту прились и мамины изделия ручной работы: ковры, рушники и вышивка. Нарядный вид общей картине придала разноцветная герань. Балкон является лицом дома, его хозяина. Правильное его оформление делает здание ярче и гостеприимнее, утверждает Мария Заяц. При украшении своего балкона она похлопотала о том, чтобы передать дух XVIII столетия. Основным элементом отделки стало доставшееся женщине по наследству покрывало из льняной пряжи.

Нина Янковская оборудовала свой балкон вместе с мужем. Сама занималась эстетическим оформлением, супруг – техническим. Перед глазами прохожих предстала необычная поляна, устланная по-мастерски вышитыми цветами. Созданную композицию отлично дополняли искусственные букеты, выращенные с любовью домашние цветы.

Старания Станиславы Масюк высоко оценило жюри в составе начальника отдела идеологической работы, культуры и по делам молодёжи Галины Романчук, архитектора района Владимира Нагорного и художественного руководителя РДК Тамары Кисель, присудив женщине третье место. Украшен балкон был неброско, но со вкусом подобранными букетами из полевых цветов: их пастельные тона спокойно переходили в зелень листвы. Для оформления балкона женщина прибегла и к другим креативным идеям: для дизайна, помимо всего, она использовала выращенные на огороде овощи.

Алла Вилесова – цветовод-любитель со стажем. Её балконом любитесь каждый, кто проходит мимо. Победа в прошлогоднем конкурсе на лучшее оформление балкона подтолкнула неординарную хозяйку ещё с большим усердием взяться за подготовку к нынешнему. Неповторимость балкону придала герань, цветочные гирлянды, фруктовые панно. Внимание притягивала и сделанная хозяйкой надпись «Виват, кирмаш!». Благодаря фантазии и изобретательности женщины, ей присуждено второе место. С энтузиазмом всегда отзывается на приглашения поучаствовать в подобных мероприятиях и Вера Радькович. В этот раз женщина нашла применение предметам, которые, казалось бы, уже непригодны в хозяйстве. Подключив воображение, вместе с внучкой Василисой начала претворять свою задумку в жизнь. Удивительно, как пакеты из-под молока в умелых руках женщины превращались в яркие цветы, божью коровку, пчелу,

бабочку. Изюминкой оформления балкона стало размещение на нём плаката и герба, отражающих тематику Анненской ярмарки. В результате Вере Викторовне было присуждено первое место.

Все участники и победители конкурса награждены памятными призами. А на улицах стало интереснее, ярче и красивее, в чём огромная заслуга творческих людей.

Матюк, Н. Модели по-зельвенски / Наталия Матюк // Праца. – 2013. – 2 кастрычніка. – С.5.

Широкое поле для фантазии представилось участникам конкурса на лучший костюм, выполненный из газетных полос, который организовала редакция газеты «Праца». Главное требование – модель должна быть выполнена сугубо из полос «районки».

Вооружившись старыми газетами, ножницами, разными канцелярскими принадлежностями, зельвенцы принялись за создание собственных моделей.

Так, сотрудница центра социального обслуживания населения Наталья Лях предстала в образе романтической дамы. Шляпа и сумочка с цветком придали модели невероятную элегантность и утонченность. Изготовлением, выбором фасона и материалов, из которых были выполнены аксессуары, занималась Ирина Мосько. Не каждый мог сразу догадаться, что в данных изделиях использована нетрадиционная техника плетения из газетных полос. Семья Лухтан тоже решила поучаствовать в конкурсе. Руководствуясь исключительно своей фантазией и ловкостью рук, все дружно принялись за дело. Семиклассница Ангелина все обязанности по изготовлению эскизов и последующему их декорированию взяла на себя. Дошкольник Женя также не оставался безучастным: подавал необходимые материалы, придерживал элементы выкройки. И перед зрителями появились литературные герои: отважный мушкетёр и дама его сердца.

Постоянная читательница «районки» Вера Викторовна Радкович попыталась всех удивить своей необычной шляпкой.

Головной убор смотрелся эффектно, включал тканевые элементы в виде ленты. Для своей внучки Василисы бабушка смастерила из «Працы» модную юбку.

Доводилось ли вам когда-либо видеть головной убор в виде корабля? Костюм, который смастерили Даша Григорьева с бабушкой, назывался «Ассоль».

Надпись «Праца» издали красовалась на шляпке Татьяны Глинской, представлявшей центр творчества детей и молодёжи. В качестве декоративных элементов был использован гербарий из цветов. Неординарный подход к конкурсному заданию проявили работники

Деречинского МУПК. Из газетных полос они смастерили костюм для подростка, который вполне можно носить в жаркую погоду.

Ожила «Праца» и в руках Станиславы Призван. Из полос «районки» она смастерила розы, которые послужили основой шляпки и накидки на плечи. Подводя итоги конкурса, жюри оценивало творческий подход в моделировании газетных костюмов. Первое место разделили Наталья Лях, Ангелина и Женя Лухтаны, второе – Татьяна Глинская и Дарья Григорьева, третье – Вера Радкович и работники Деречинского МУПК.

Шумовіч, А. Касцюмаў святочны баль / Алеся Шумовіч // Праца. – 2013. – 2 кастрычніка. – С.5.

Культура любога народа не існуе без нацыянальнага касцюма. У адзенні – і быт, і свята, і сімвалічны ўзор, і адчуванне прыгожага. Ганненскі кірмаш прадставіў магчымасць зэльвенскім майстрыхам паказаць сваё бачанне беларускага касцюма.

Адзінства народнае мастацтва журы ў складзе дызайнера адзення Надзеі Рабчынскай, настаўніка дадатковай адукацыі Алены Жук і намесніка дырэктара па вучэбнай рабоце цэнтра творчасці дзяцей і моладзі Алены Цярэшчанка.

Калекцыю “Жытнёвае сузор’е” прадставілі Лілія Амяльянчык і Ала Сідорык. Мужчынская кашуля, выкананая ў тэхніцы аплікацыі на тканіне, удала дапаўнялася саламяным капелюшом і вітым поясам. Жаночы касцюм складаўся з сукенкі чорнага колеру, упрыгожанай завіткамі і ромбамі з саломы. Асаблівы каларыт вопратцы надаваў саламяны какошнік. Не менш прыгожымі і самабытнымі былі дзвочы і дзіцячы касцюмы калекцыі, аздобленыя саламянымі пляценнямі.

Вера Жылко ў сваёй калекцыі “Каларыт” удала даказала журы і глядачам, што ў аснову касцюма могуць быць пакладзены вышытыя крыжыкам рушнікі. Замацаваныя рознымі спосабамі, яны сталі крэатыўным дызайнерскім рашэннем.

Аўтарскім калектывам раённага Дома рамёстваў на конкурсе былі прадстаўлены дзве работы: сукенка бела-шэрага колеру, вышытая беларускімі ўзорамі чырвонымі і чорнымі ніткамі, якая ўнізе завяршалася бахрамай, і сарочка з льянога палатна.

Адлюстраваць у сваёй калекцыі знешні выгляд беларусаў канца XIX пачатку XX стст, паспрабавалі работнікі Кашалёўскага Дома фальклору. Спачатку быў прадстаўлены касцюм, які насілі жыхары вёскі Пятрэвічы ў пачатку мінулага стагоддзя. Суконная спадніца, пашытая з чатырох кліноў, мела дзве кішэні і аздоблены чорнай стужкай падол. Блузка з кароткім рукавом – вышыта гладзю і аздоблена карункавай тасьмой. Белы фартух з фальбанай і вышыўкай надаваў касцюму святочны выгляд, а хустка таго ж колеру (неад’емная частка жаночага касцюма) удала завяршала вобраз.

Святочны касцюм жанчын з вёскі Дабрасельцы таксама меў свае адметнасці. Ляная вышытая гладзю сарочка, аздоблены карункамі каўнер, саматканая ляная спадніца, упрыгожаная рознакаляровымі стужкамі, па нізе – прыгожыя карункі. Абавязковы элемент касцюма – белы фартух, вышыты гладзю. Адрознівала прадстаўлены ўбор ад іншых вялікая вязаная кручком белая хустка з кутасамі.

Бальную свецкую святочную сукенку XVIII стагоддзя пад назвай “Вярсальскія карункі” адрадзілі работнікі Галынкаўскага сельскага Дома культуры. Мудрагелістыя банты і бутаньерка спляталіся, нібы рыфмы ў вершах паэтаў. Падкрэсліваў арыгінальнасць касцюма галаўны ўбор. Дар’я Іголка, як сапраўдная жанчына, якая заўсёды імкнецца выглядаць прыгожа, прадставіла сукенку пад назвай “Ружа”.

Можна было ўбачыць касцюмы, зробленыя сваімі рукамі з падручных матэрыялаў.

Самая юная ўдзельніца конкурсу Вераніка Палубок прадставіла на суд журы і глядачоў касцюм “Вясёлка”, пашыты з рознакаляровых атласных стужак. Дарэчы, дзіцячая мода XVIII-XIX стагоддзяў доўгі час пераймала моду дарослых. Дзеці былі падобныя на лялек: завітыя локаны, банты, карункі. Такі ўбор цешыў вока. У гэтым упэўніліся ўсе, хто бачыў прыгожую сукенку ў стылі XIX стагоддзя, якую прадставіла юная мадэль Дзярэчынскага МВВК Вераніка Вярэніч.

Некаторыя дызайнеры падышлі да задання больш сучасна. Калекцыю адзення з беларускага дэкаратыўнага льну пад назвай “Крэатыў” прадставіла Ганна Пуцык.

Пры вызначэнні пераможцаў конкурсу журы прымала да ўвагі і крэатыўнасць, і вынаходніцтва і талент удзельнікаў. У выніку лепшым аўтарам касцюма ў стылі XVIII стагоддзя стала Людміла Бандык (Дзярэчынскі МВВК), другое месца прысуджана работнікам Галынкаўскага СДК. У намінацыі лепшы беларускі народны касцюм перамогу атрымала Ала Сідорык. Другое месца дасталося работнікам Кашалёўскага Дому фальклору.

Шумовіч, А. На падворках вясёлая гаворка / Алеся Шумовіч // Праца. – 2013. – 5 кастрычніка. – С.4.

Як і ў мінулыя гады, на Ганненскім кірмашы сёлета гасцінна сустракалі зэльвенцаў і гасцей пасёлка імправізавання падворкі. Свае фантазію і майстэрства дэманстравалі не толькі сельсаветы, але і сельгасарганізацыі раёна.

У кожнага падворка быў свой адметны каларыт. Гаспадары шчыра запрашалі ўсіх у госці, прапаноўвалі адведаць вясковыя прысмакі, пазнаёміцца з тагачасным побытам сялян.

Асабліва многалюдна было на падворку СВК “Сынкавічы”. Майстрам-умельцам гаспадаркі ўдалося адлюстраваць максімальна набліжаны да рэальнасці сялянскі быт. У адным з куточкаў была арганізавана выстава народных умельцаў. Асабліва прыцягвалі ўвагу іконы, аздобленыя шыкоўным пераплётам і вышываная работы сынкавіцкіх жанчын. Рукатворнае мастацтва было прадстаўлена і на падворку сельгаскааператыва “Караліно”. Тут можна было пазнаёміцца з дзіцячымі вырабамі з саломкі і гліны. Князеўскі “фальварак” вылучаўся сваёй шляхецкасцю. Гэта было бачна і па яго ўладкаванні, і адзенні гаспадароў. Саматканя і вязаныя кручком дываны, сурвэткі, старажытны куфар з жаночым убраннем, кудзеля і льянныя палотны стваралі ўражанне тогачаснай рэальнасці. Падымалі настрой гасцям старажытнай беларускай хаты і вясёлыя гаспадыні, якія расказвалі пра спадчыну і запрашалі адведаць нацыянальныя стравы. Міжэрыцкія гасцінныя гаспадары частавалі духмяным мёдам уласнай вытворчасці.

Яркімі вышыванкамі і каляровымі дыванамі па-майстэрску ўпрыгожылі сваю альтанку галынкаўцы. Нямала цікаўных спынялася і каля ўзведзенай непадалёку вясковай печкі.

Сельскагаспадарчы філіял “Дабрасялецкі” і мясцовы сельсавет парадавалі арыгінальнымі кампазіцыямі з агародніны. Дабрасялецкія дызайнеры адлюстравалі штодзённы побыт вяскоўцаў. Лялечныя мужчыны і жанчыны старанна рабілі кожны сваю справу: хто даіў карову, хто біў масла ў маслабойцы, хто малоў муку ў млыне, хто агарод палоў, каб пасля сабраць добры ўраджай. Пасля напружанай працы гаспадароў чакаў гарачы самавар з абаранкамі.

З фантазіяй і гумарам падышлі да афармлення сваёй тэрыторыі работнікі Зэльвенскага сельсавета і СВК “Бародзічы”. Яны арганізавалі сапраўднае тэатралізаванае прадстаўленне, якое суправаджалася народнымі песнямі пад гармонік.

Работнікі сельсаветаў і сельгасарганізацый яскрава прадэманстравалі, на што яны здатныя. У канцы дня былі падведзены вынікі на лепшы падворак. Перад журы стаяў няпросты выбар. І ўсё ж пасля доўгага абмеркавання было вырашана адзначыць заахвочвальнымі прызамі філіял “Князева” і Каралінскі сельсавет. Трэцяе месца прысуджана СВК “Галынка” і Тулаўскаму сельсавету, другое – СВК “Сынкавічы” і Дабрасялецкаму сельсавету. Пераможцамі вызначаны СВК “Бародзічы” і Зэльвенскі сельсавет.

Мацюк, Н. Кірмашовая дзея / Наталля Мацюк. – Праца. - 2013– 19 кастрычніка. – С.4.

Святочны фотаракурс.

Па-майстэрску адлюстравалі яркія моманты Ганненскага кірмашу ўдзельнікі конкурсу на лепшы фотаздымак. Пры гэтым кожны стараўся як найлепш здзівіць журы і публіку.

Арыгінальна падалі фотаматэрыял і дасканала раскрылі прапанаваную тэму работнікі сельскіх Дамоў культуры і бібліятэк. Дынаміку вядомага ў XVIII ст. на ўсю Еўропу кірмашу ўдала перадалі дзярэчынцы. Пад кіраўніцтвам дырэктара ЦДК Валянціны Лапа яны сабралі вялікую колькасць цікавых фотаздымкаў. На іх адлюстраваны і шпаркі бег коней-скакуноў, і гоман пакупнікоў і гандляроў, і энергічны танец цыган... Аўтарам здымкаў было прысуджана першае месца.

У чарговы раз сваё фотаслова яскрава выказаў фотакарэспандэнт газеты “Праца” Віктар Макоўскі. Ён – сведка самых яркіх момантаў Ганненскага кірмашу з пачатку яго адраджэння ў нашым пасёлку. Ён сабраў цэлую калекцыю фотаздымкаў са свята. Прафесіяналізм аўтара атрымаў высокае прызнанне.

Падкупілі журы конкурсу цікавыя сюжэты, адлюстраваныя на здымках работнікаў Князеўскага СДК. Фотааматары засяродзілі ўвагу на народных умельцах і іх творах, прыгожа аформленых конных павозках і пагаспадарску дагледжаных конях. Усё гэта зацікавіла не толькі зэльвенцаў і гасцей свята, але і тых, хто ацэньваў творчае майстэрства.

Персанальную выставу ў дзень адкрыцця кірмашу арганізаваў Аляксандр Крэўскі. Для яго фотасправа стала надзвычай вялікім захапленнем – ён стараецца не прамінаць ніводнага мерапрыемства, што ладзяцца ў раёне.

Ах, вернісаж.

Увагу зэльвенцаў і гасцей пасёлка ў час Ганненскага кірмашу прыцягвала выстава работ жывапісу вучняў дзіцячай школы мастацтваў. Заяўленая тэма – зэльвенскія краявіды: палюбавацца можна было не толькі малюнкамі прыроды, але і цікавых архітэктурных збудаванняў.

– У работы мастакі ўклалі душу, удала адлюстравалі сваё светаўспрыманне, – адзначыў педагог школы Васіль Шамрук. – Вельмі радуе, што захапленне маляваннем для многіх вучняў стала падставай для выбару будучай прафесіі. У іх ліку Таццяна Радкевіч, Дар’я Пяткевіч, Марына Горбач і інш. Іх работы атрымлівалі прызнанне не толькі на абласных і рэспубліканскіх, але і міжнародных конкурсах.

На выставе была прадстаўлена і персанальная калекцыя Васілія Шамрука. Ён аддае перавагу перш за ўсё, пейзажу, нацюрморту, фармальнай кампазіцыі. Увогуле выступае прапагандыстам нацыянальнага мастацтва.

Забавы для дзетвары.

Ганненскі кірмаш – цікавы і радасны адпачынак для дзетвары. Для іх у час свята працавалі атракцыёны, арганізоўваліся розныя забавы. З Мінска завіталі гандляры цацкамі. Прадавец мае вялікі вопыт зносін з малечай. Ён можа падрыхтаваць насычаную святочную праграму, прадстаўленні дае па ўсёй рэспубліцы. Не дзіўна, чаму так лёгка дзетвара знаходзіла з ім агульную мову.

Жанчына-прадавец з Бабруйска прывезла мяккія цацкі, зробленыя ў ласкутнай тэхніцы.

Увагу хлопчыкаў і дзяўчынак прыцягвалі яркія каруселі, тарзанка, батут, джамблі з Ваўкавыска. Пералічаныя атракцыёны з суседняга горада прывозяць на кірмаш штогод.

Частыя госці на Зэльвеншчыне і прадпрымальнікі са Шчучына. Яны прадставілі надзіманья канструкцыі – чым не весялосць для дзетвары. Сыграць у дартс прапаноўвалі гродзенцы. Прычым кожны ўдзельнік, набраўшы адпаведную колькасць балаў, атрымліваў памятны падарунак. Гаспадары аграсядзібы “Асінка” (на яе тэрыторыі знаходзіцца цэнтр верхавой язды, дзе займаюцца развядзеннем коней, лячэбнай тэрапіяй) з-пад Скідзеля завіталі на Ганненскі кірмаш разам са сваімі “падапечнымі”. Дзеці з задавальненнем праехаліся вярхом на конях, ім дазвалялася паглядзіць жывёл, нават пакарміць. Гаспадары сядзібы Сяргей і Антаніна Вавілавы выказалі захапленне арганізацыяй свята і паабяцалі прыехаць сюды ў наступным годзе.

Цікавыя атракцыёны праводзілі і работнікі сельскіх Дамоў культуры. “Воранаўскі чыгун”, “Цвёрдая рука”, “Прызавы слуп”, “Пень-цвік”, “Аркан”, “Хадулі” – забавы, якія выклікалі вялікі інтарэс у падлеткаў, выпрабавалі іх на спрыт, хуткасць і знаходлівасць.

Работнікі раённага Дома культуры прапаноўвалі дзетвары пабавіць вольны час на батуте і горцы, якія былі ўстаноўлены побач з будынкам.